

—La tasca d'un periòdic local deu consistir, principalment, en instruir, moralitzar i delectar; combatre els vicis, les costums perverses i les males actuacions públiques, generalitzant; fer campanyes en defensa de tota mena d'interessos locals, teoritzant; mai però, personalitzant sinó en casos excepcionals. Massa xafardia que sol haver-hi pels pobles rurals, no cal pas abrivar-la amb un periòdic.—Bé, però, l'assegurar la venda d'un periòdic reclama fer la bugadera...—No ho accepto. La vida efímera d'un periòdic bugader, sol durar de Nadal a Sant Esteve: Si el periodiquet té un caire polític, o qualsevulla d'altre, prou feina trindrà si vol exposar noblement i com cal el seu programa, els seus punts de mira i les seves doctrines, fent obra de proselitisme per mitjà de persuadir i convèncer els seus llegidors. Tot el que no sigui fet en aquest sentit, podria titllar-se d'insidiós.—Tot el que vulguis; mes, sempre hi han subjectes freturosos de fruir i de riure a les costelles d'altri, amb les batusses de dos periodiquets rurals contraris. Els plau la polèmica eixorca, l'atac personal groller... El demés no'ls interessa gaire: ho troben massa insípid...—Prou que t'entenc herbeta que't dius marduix. Ja sé que hi han curiosos i tafaners. Quan dos periòdics locals es barallen fan el pallaso, i són de l'inconcebible complença de certs llegidors; però aleshores l'obra d'aquells periòdics resulta negativa, és una tasca llorda la qual embruteix els bons sentiments del poble, ben lluny d'ennobrir-los, com és llur obligació. Cal anar en compte, amic meu. Els que compren un periòdic local pel gust de gaudir amb els atacs personals, convindria aconsellar-los-hi les curses de braus, les lluites de feres en els circs, els combats de boxa, lo història dels gladiadors, els episodis de guerres, les disputes dels gitanos... I prou!

RESERVAT

per cal Massana

Francesc Macià, 4 SOLSONA

—Diu que per la cua es troba el ruc; però el cronista no ho pot creure això.

—M'han dit, m'han dit que diu... — Quí t'ho ha dit?

—Ara no'm recorda, però t'haseguro que m'ho han dit que fulano és això o allò...—El cèlebre «M'han dit» és una cua sense cap. Un sistema de llançar la pedra i

amagar la mà. Amb això que'l cronista és més optimiste que l'Avi.

—Mentre el cronista estava filosofant per esbrinar la diferència entre la malícia, la mala fè i la intel·ligència, de sobte li ha comparegut la *Malícia*: una mena de vella barbuda, geperuda i reganyosa. Anava a cavall d'una escombra. Mireu la mala bèstia, que m'ha dit: que jo era un maliciós. El diable que ho entengui.

—Cronista.—Digui.—Estàs gaire emfadat?—Si, un bon xic. La mirada d'aquella mala bruixa, m'ha portat la malastrugança. Es que jo no hi creia en bruixes; però, fillets, encara tremeixo d'esglai.—Doncs, en què creus tu?—No'm parlés de les *creus, vatúa* el Gran Arquitecte. Jo crec en ben poca cosa, miri: si en el temps de passar un estel amb cua, puc fer un nus—no a la cua—trec la gran rifada; si pel camí trobo un parell de ferradures, aquell dia soc feliç, puix prefereixo les farradures a un parell de sabates;—Com sóc ateu, ¿està amb mí?—a casa gasto gat negre i gallina blanca, *por si las moscas*; quan pel carrer topo amb un pobre geperut, sento una alegria immensa; un burinot blanc, em parla de noves falagueres; posar-me el mitjó del revés, caure'm sal a terra, o veure volar un aligot, ai, quina angouxa!... No; si ja ho dic, no crec en res, no... saben?

GUARNICIONERIA DE

JOSEP
JUVIÑALS

Especialitat en matalassos, edredons,
coixins de llaurar i collans de carros.-
Tapisseria per a autos i cotxes. - Venda
de llanes de totes classes.

PREUS ECONÒMICS.

Castell, 42

SOLSONA

—Ta junta directiva d'Acció Popular, de Solsona, acordà trametre al doctor Antoni Griera, secretari general d'Acció Popular, la més efusiva felicitació per haver merescut l'alta distinció d'ésser nomenat «Doctor Honoris Causa» de la Universitat de Wurzburg (Alemanya).

—El cronista és un plagiari. El copiar és una comoditat. Copiem, doncs, del «DIC»:—a—on dic: dic, no dic dic, dic Didac—Copiem: «No: polític per a nosaltres és l'home que fa coses. Així, dins la seva esfera modesta, resultem excel·lent polítics l'home que ha creat una institució, com un orfeó, un sindicat agrícola, una escola, una mutualitat» El DIC té molta raó.

—Mira cronista que van per a caçar-te i després *cruspir-se't* amb falsa. Vigília.—No m'en dono pas compte.—Doncs, creu-me que te la porten *votada*. No